Nr. 30 Łódź, dnia 26 lipca 1926 r. Rok 7.

Opłata pocztowa opłacona ryczałtem.

Dziennik Urzędowy

Województwa Łódzkiego

Prenumerata wynosi:
Miesięcznie . . . . 50 groszy
Kwartalnie . . . . 50 groszy
z odnoszeniem do domu.
Cena numeru pojed. 15 gr. Konto w P. K. O. 30091.

TELEFON 284 i 258

Redakcja i Administracja
pokój 33 pokój 67.
Łódź, Województwo, ulica Zawadzka Nr. 11.
Redaktor przyjmuje od 12-ej do 1-ej.
Administracja czynna od 11 rano do 2-ej po poł.

„Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 6 groszy za wyraz najmniej 60 groszy. Zwyczajne: 15 groszy za wiersz milimetrowy (strona 4 szpalty).

Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje wszystkie już przyjęte ogłoszenia od dnia zmiany cen, bez uprzedniego zawiadomienia.

Ogłoszenia miejscowe, zamiejscowe i zagraniczne przyjmowane są tylko przez Biuro „Administracja", Łódź, Piotrkowska 73, tel. 25-53

TREŚĆ:

III.

263

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, dnia 15 lipca 1926 r.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Łódzkiego w sprawie ustanowienia cen na drzewo opałowe zajmowane dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej i dla niezamożnej ludności.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1-go lutego 1924 roku w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Skarbu i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie dostarczenia drzewa opałowego (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 140) po wysłuchaniu opinji Komisji z dnia 3-go lipca 1926 roku w składzie przez art. 9 tegoż rozporządzenia przewidzianym — postanawiam ceny drzewa opałowego na pniu bez kosztów ścięcia i wyrobienia **na miesiąc lipiec 1926 r.** pozostawić bez zmiany, t. j. lutowe 1926 r.

Wojewoda: w z. (—) Ossoliński.

IV.

OKÓLNIKI.

Wydz. Rolnictwa i Weterynarji.

264

L. RW. 30/41/III. Łódź, dnia 10 lipca 1926 r.

Okólnik Nr. 20.

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Łódzkiego.

Stosownie do rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1-go lutego 1924 roku w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Skarbu i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie dostarczenia drzewa opałowego dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej i dla niezamożnej ludności (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 140) Wojewódzka Komisja ustanawia na każdy miesiąc ceny na drzewo opałowe.

Wobec różnic, jakie istnieją obecnie między cenami w lasach państwowych i prywatnych Komisja będzie wypośrodkowywała ceny przeciętne.

Z uwagi na powyższe polecam Panom zbierać dane o cenach na opał w kilku największych objektach leśnych w powiecie według załączonego wzoru i przedkładać sprawozdania co miesiąc w terminie do dnia 25.

Za Wojewodę: (—) Zakrzewski
w z. Wicewojewoda.

Wydział Administracyjny.

565

L. AD. 2826/15. Łódź, dnia 17 lipca 1926 r.

Do wszystkich Panów Starostów i Pana Komisarza Rządu na m. Łódź.

1) W ślad za tut. pismem z dnia 14 czerwca 1926 r. L. AD. 2548/1 przesyłam odpis okólnika M. S. W. Nr. 68 z dnia 24 czerwca 1926 r. Nr. AO. 1407 w sprawie doraźnych mandatów karnych do wiadomości i jak najściślejszego przestrzegania, oraz pouczenia organów, upoważnionych do nakładania kar w drodze doraźnych mandatów karnych tak o treści reskryptu Województwa z dnia 14.6. 1926 r. L. AD. 2548/1, jakoteż o treści okólnika Nr. 68 M. S. W. i niniejszego pisma.

2) W szczególności zwraca Urząd Wojewódzki uwagę Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu) na postanowienia § 2 ust. 2 i § 6 okólnika M. S. W. Nr. 68 i poleca pouczyć upoważnione do nakładania doraźnych mandatów karnych organa, że o ile zauważą, że spostrzeżone przekroczenie jest zbyt wielkie, lub gdy strona nie zgadza się bezzwłocznie uiścić nałożoną grzywnę, winny one kierować sprawę do właściwego Starosty, podobnie jak kieruje się dotychczas inne protokuły policyjne.

W wypadku pierwszym można zasadniczo zastosować postępowanie mandatowe z art. 2—4 rozp. M. S. W. z dnia 26.2. 1919 r. Mon. Polski Nr. 46, wskazanem jednak jest, by tak w tym wypadku, jak i w wypadku opozycji strony przeprowadzono rozprawy karne.

3) Zwrócić dalej należy uwagę tych funkcjonarjuszów, by ściśle przestrzegali kompetencji władz i by mandatem doraźnym nie karali przekroczeń zastrzeżonych kompetencji sądów, lub przy których winna być orzeczona konfiskata przedmiotów, by wreszcie przy nakładaniu kar nie używali w stosunku do stron żadnego przymusu, czy groźby, lecz wydawali doraźne mandaty karne wyłącznie za zgodą strony, która przekroczenie popełniła i na ich żądanie przedkładali stronom swoje upoważnienia.

4) Zechcą przeto Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) przy pierwszem rozpatrywaniu mandatów doraźnych na które strony odmówiły natychmiastowej zapłaty, badać także i tę okoliczność, czy upoważnieni funkcjonarjusze nie stosowali do stron jakiej groźby lub wymuszania i w razie ujawnienia takowych zwracać uwagę odnośnego funkcjonarjusza na niestosowność jego postępowania, w razie zaś powtórzenia cofnąć udzielone upoważnienie. Analogicznie należy postępować także, gdyby funkcjonarjusz przekroczył zakres swojego upoważnienia czy to co do wysokości grzywny, czy też przepisów administracyjnych, wymienionych na odwrotnej stronie udzielonego upoważnienia.

5) Do § 5 okólnika M. S. W. Nr. 68 Urząd Wojewódzki zawiadamia Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu), że narazie udzieli swej zgody na upoważnienie do nakładania doraźnych mandatów karnych tylko funkcjonarjuszów Pol. Państw., jako osób umundurowanych, tak z tego względu, by uniknąć ewentualnych nadużyć, jakoteż i dlatego, by nie postawić ludności przed faktem kilku władz upoważnionych do karania.

Funkcjonarjusze ci winni na wydanym mandacie doraźnym umieścić czytelnie swój podpis własnoręczny oraz przepisany drukiem, jakoteż podać swój numer.

O ile ta pierwsza próba okaże się celową i praktyczną i o ile przez to ulży się tak ludności jak i władzom, będą mogli Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) wystąpić z wnioskiem do Urzędu Wojewódzkiego na upoważnienie do nakładania doraźnych mandatów karnych innych funkcjonarjuszów, w szczególności wójtów, ew. lekarzy i weterynarzy powiatowych.

6) Również należy pouczyć upoważnionych funkcjonarjuszów, że maksymum kwoty, do nakładania której zostali upoważnieni nie należy stosować zawsze, lecz w granicach tych czynić oni winni pewne degresje in minus, w miarę wielkości przekroczenia, osoby przekraczającej złośliwości sprawcy, jego stanu materjalnego, jego znajomości obowiązujących przepisów i t. d. i na ten moment zechcą Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) zwrócić także specjalną uwagę, czy degresja ta jest przestrzeganą, a w razie negatywnym postąpić jak powiedziano wyżej pod pkt. 4.

7) Szczególną uwagę należy zwrócić upoważnionych funkcjonarjuszów na § 10 okólnika M. S. W. Nr. 68 co do treści doraźnego mandatu karnego ewentualności bowiem, przewidziane w punktach 4 i 6 niniejszego reskryptu mogą tu mieć najczęściej miejsce t. zn. funkcjonarjusz może stosować zawsze maksymum kary, a także i zmieniać przepis administracyjny, do którego stosowania został upoważniony, będąc pewnym, że nie umieszczając nazwiska osoby ukaranej, osoba ta nie uczyni żadnego zażalenia. — Dlatego też Urząd Wojewódzki stawia za regułę, że funkcjonarjusz upoważniony winien zapytać stronę, czy zgadza się wzgl. żąda, by jej nazwisko było w doraźnym mandacie karnym umieszczone i pouczyć ją, że umieszczenie tego nazwiska nie jest konieczne. Rozumie się, że o ile dany funkcjonarjusz uzna ze względu na wielkość przekroczenia konieczność wylegitymowania strony, postąpi w myśl obowiązujących przepisów i wtedy nazwisko osoby w mandacie karnym umieści, a czyni to zwłaszcza wtedy, gdy uzna za stosowne skierować sprawę do władzy administracyjnej celem rozpatrzenia jej w drodze postępowania karno - administracyjnego.

8) W myśl § 11 okólnika M. S. W. Nr. 68 uiszczona kara jest nałożoną prawomocnie i stronie żaden dalszy środek prawny nie przysługuje. Na ten moment winien upoważniony funkcjonarjusz zwrócić uwagę strony, by przez zaniechanie takiego pouczenia nie pozbawiać strony obrony przed nadużycia-

mi. Nadto Urząd Wojewódzki uważa za stosowne, by Panowie Starostowie (Pan Komisarz Rządu) podali istotny zakres i treść mandatów karnych, ich cel i sposób postępowania do publicznej wiadomości w miejscowych dziennikach, celem poinformowania o tem ludności.

9) W końcu zwraca Urząd Wojewódzki uwagę Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu) na §§ 13—15 okólnika M. S. W. Nr. 68, t. j. na dokładne i ścisłe stosowanie formularzy doraźnego mandatu karnego i upoważnienia, ustalone przez M. S. W. na zaopatrzenie ich w podpisy Panów Starostów (Pana Komisarza Rządu) na zarachowanie i odprowadzanie nałożonych i ściągniętych grzywien oraz zawiadamia, że w dniu dzisiejszym występuje do M. S. W. z prośbą o dostarczenie tych formularzy, które będą Panom Starostom (Panu Komisarzowi Rządu) nadesłane bezpośrednio przez M. S. W.

Po otrzymaniu ich jednak zechce Pan Starosta jeszcze raz pouczyć upoważnionych funkcjonarjuszów, by udzielonego im prawa karania używali jak najsumienniej i najsprawiedliwiej. Przekazanie funkcjonarjuszom Pol. Państw. części władzy administracyjnej jest dla nich odznaczeniem i dowodem wielkiego zaufania, winni przeto okazać się godnymi piastunami tej udzielonej im władzy i spełniać ją ku pożytkowi Rzeczypospolitej, ku zadowoleniu Pana Starosty i ludności. Oględność, wyrozumiałość, sumienność i sprawiedliwość powinny być ich hasłem, bo tylko przez te cechy cel mandatów doraźnych zostanie osiągnięty.

Za Wojewodę (—) Kolarzowski.
Kierownik Wydziału Administracyjnego.

Min. Spraw Wewnętrznych
Nr. AO. 1407.

Warszawa, dnia 24 czerwca 1926 r.

ODPIS.

Okólnik Nr. 68.

Do Pana Wojewody w Warszawie, Kielcach, Lublinie, Łodzi, Białymstoku, Wilnie, Brześciu n/B., Łucku, Nowogródku i Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

§ 1.

W Nr. 52 Dziennika Ustaw R. P. ukazało się pod pozycją 308 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21-go maja 1926 roku o doraźnych mandatach karnych w postępowaniu karno-administracyjnem.

§ 2.

Stosunek do przepisów dotychczasowych.

Rozporządzenie to wprowadza nową formę postępowania mandatowego **z zachowaniem** obok niej również i formy dotychczasowej, przewidzianej w art. 2—4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o postępowaniu karno-administracyjnem z dnia 21-go lutego 1919 roku (Monitr Polski Nr. 46) względnie w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24-go października 1925 roku (Dz. Ust. Nr. 115 poz. 817). Od władzy administracyjnej względnie od uprawnionego przez nią funkcjonarjusza będzie zależało, czy w wypadku dostrzeżenia przekroczenia ściganego administracyjnie zastosuje mandat doraźny, czy też skieruje sprawę na drogę zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego, t. j. postępowania mandatowego względnie postępowania trybem przeprowadzenia rozprawy. Rzecz oczywista, że do przekroczeń ściganych wyłącznie w drodze sądowej, nie będzie miała instytucja doraźnych mandatów karnych zastosowania.

§ 3.

Istota reformy.

Istota reformy postępowania administracyjnego, jaką wprowadza rozporządzenie z dnia 21-go maja 1926 roku polega na tem, że władze administracyjne I-szej instancji uzyskują możność upoważniania podległych im funkcjonarjuszów do nakładania w formie doraźnego mandatu karnego i bezzwłocznego pobierania, — pod warunkami, określonymi w § 1 rozporządzenia kar pieniężnych do wysokości 10 zł. Kary te będą mogły być nakładane i pobierane li **tylko w wypadku, gdy interesowany zgadza się na zastosowanie** wobec niego doraźnego postępowania mandatowego.

Przechodząc do poszczególnych postanowień rozporządzenia, wyjaśnia się je następująco:

§ 4.

Upoważnienia ogólne ze strony Wojewody.

Według § 1 rozporządzenia mogą władze administracyjne I-szej instancji udzielić podległym im funkcjonarjuszom upoważnienia o którym mowa wyżej jedynie **za uprzednią zgodą właściwego Wojewody.**

Przepis ten ma szczególne znaczenie ze względu na różnolite stosunki, panujące na różnych obszarach mocy obowiązującej rozporządzenia i ich częściach. Doraźne postępowanie mandatowe stwarza z natury rzeczy konieczność zapobieżenia ewentualnemu nadużywaniu go przez czynniki powołane do stosowania: rzeczą P. Wojewody będzie udzielić swej zgody, jedynie wówczas, gdy za tem będą przemawiały względy na stosunki, miejscowe potrzeby administracji, wyrobienie podległych funkcjonarjuszów, gwarancje moralne po ich stronie i t. p.

Z troski o ochronę obywateli wypływa też główinie i dalszy przepis § 1 rozporządzenia, w myśl którego upoważnieni funkcjonarjusze będą mogli nakładać doraźne kary pieniężne tylko w razie przekroczenia **tych przepisów administracyjnych, które** władza upoważniająca w upoważnieniu udzielonem tym funkcjonarjuszom, **wyraźnie wymieni.**

W praktyce należy rzecz uregulować w ten sposób, aby władze administracyjne I-szej instancji zasięgając zgody P. Wojewody na wprowadzenie doraźnego postępowania mandatowego, podawały w swym wniosku, w wypadkach jakich przekroczeń przepisów administracyjnych miałoby to postępowanie mieć miejsce, co umożliwi P. Wojewodzie, przy wyrażaniu zgody, ścieśnienie tych wypadków w miarę potrzeby do granic wskazanych znajomością stosunków oraz potrzeb administracji.

§ 5.

Pojęcie „podległych funkcjonarjuszów".

Z postanowień § 1 wynika dalej, że do stosowania doraźnego postępowania mandatowego będą mogły władze amdinistracyjne I-szej instancji upoważniać **„podległych im funkcjonarjuszów"**, którzy stosować będą to postępowanie w imieniu tychże władz. Przez „podległych funkcjonarjuszów" należy rozumieć przedewszystkiem funkcjonarjuszów Starostwa (Komisarjatu Rządu) i policji państwowej, nie jest również wykluczona możliwość przekazywania tych upoważnień wójtom (nie sołtysom). Z natury rzeczy upoważnią władze administracyjne I instancji przedewszystkiem odpowiednich funkcjonarjuszów policji państwowej; pozatem może tu w praktyce wchodzić w grę także upoważnienie np. lekarzy, weterynarzy powiatowych, z którego będą oni mogli korzystać zwłaszcza podczas podróży komisyjnej. Naogół jednak winny doraźne mandaty karne znaleźć zastosowanie przedewszystkiem na obszarze miast, dla karania przekroczeń przepisów z dziedziny porządku publicznego.

Nakładając i pobierając kary pieniężne w doraźnem postępowaniu mandatowem będą działać powołani do tego funkcjonarjusze „w imieniu" właddzy upoważniającej (Starosty, Komisarza Rządu). Funkcjonarjusze czy to policji państwowej czy starostwa czy wójtowie będą zatem występowali w tych wypadkach jako organ nakładający karę „za" starostę (Komisarza Rządu).

§ 6.

Upoważnienie indywidualne.

Z zestawienia przepisów §§ 1 i 2 rozporządzenia wynika, że funkcjonarjuszom podlegającym władzom administracyjnym I-szej instancji należy udzielać upoważnienia **indywidualne.** Da to władzy administracyjnej możność przy udzielaniu upoważnienia organom policji państwowej uwzględnienia albo pewnych tylko grup funkcjonarjuszów P. P. (komendanci posterunków, przodownicy, pewne kategorje posterunkowych np. o specjalnem wyszkoleniu), albo nawet z pośród tych grup pewnych tylko osób, zależnie od spełnianych funkcyj, gwarancji moralnych i t. d. Udzielając upoważnienia funkcjonarjuszom P. P. winny władze administracyjne zasięgnąć uprzednio zdania odpowiednich komendantów P. P.

Z postanowienia § 2 wynika, że funkcjonarjusze, upoważnieni do stosowania doraźnego postępowania mandatowego, winni są **wykazać się na żądanie** osoby interesowanej pismem władzy administracyjnej I-szej instancji, stwierdzającem ich upoważnienie oraz tegoż granice.

§ 7.

Kary w postępowaniu doraźnem.

Odnośnie wysokości kary, jaka będzie mogła być nałożona, nadaje § 1 rozporządzenia jedynie **granice maksymalne** (10 zł.), pozatem zaś daje władzy administracyjnej I-szej instancji w obrębie tej maksymalnej granicy **swobodę w kierunku degresji** in minus

Ze swobody tej będzie mogła władza administracyjna korzystać w ramach ścisłych instrukcji wydanych przez Panów ograniczając wymiar kary w drodze doraźnych mandatów karnych poniżej 10 zł., czy to dnośnie wszystkich funkcjonarjuszów powołanych do stosowania tych mandatów, czy też odnośnie tylko niektórych (uwzględniając czynności spełniane przez funkcjonarjuszów, ich wyrobienie i t. p.).

Co do wysokości wymiaru kary nakładanej w trybie doraźnego mandatu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że kara ta nie może nigdy przekroczyć maksymalnej granicy karnej, przewidzianej za dane przekroczenie administracyjne w odnośnej ustawie; jeżeli tedy jakaś ustawa przewiduje za pewne przekroczenie karę maksymalną mniejszą, niż 10 zł., to w drodze doraźnego mandatu, będzie można nałożyć maksymalnie tylko karę, przewidzianą w tej ustawie, choćby ona była niższą niż 10 zł.

Zauważa się że § 1 rozporządzenia przewiduje nakładanie kary pieniężnej, jako kary **głównej i wyłącznej.** W konsekwencji nie będzie można doraźnym mandatem karnym nałożyć także kary dodatkowej np. orzec konfiskaty przedmiotu; w tych wypadkach należy skierować sprawę na drogę zwyczajnego postępowania karno-administracyjnego.

§ 8.

Moment przestępstwa.

Z postanowienia § 1 rozporządzenia wynika, że doraźne postępowanie mandatowe będzie mogło mieć tylko wówczas zastosowanie, gdy przestępcę administracyjnego **schwytano na gorącym uczynku.** (t. j. gdy sam funkcjonarjusz dostrzegł przekroczenie w momencie jego popełnienia przez przestępcę) względnie gdy co do osoby przestępcy niema wątpliwości (np. niezamiecenie chodnika).

§ 9.

Pobranie nałożonej kary.

Upoważnieni funkcjonarjusze nakładają w formie doraźnego mandatu karnego kary pieniężne i **bezzwłocznie, bezpośrednio** je pobierają n. b. wszystko pod warunkiem, że interesowany oświadczy wolę swoją na bezzwłoczne uiszczenie nałożonej **kary i karę tę natychmiast uiści.**

Jeżeli zatem osoba ta oświadczy, że kary bezzwłocznie nie uiści, winien organ urzędowy odstąpić od stosowania mandatu, a zarazem, — o ile nie zachodzą warunki przytrzymania, zrobić o popełnionem przekroczeniu doniesienie do władzy, która zastosuje zwyczajny tryb postępowania karno-administracyjnego.

§ 10.

Treść doraźnego mandatu.

Według § 3 winien mandat podawać m. in. określenie rodzaju czynu, za który nałożono karę (np. przekroczenie sanitarne). Szczegółowe powołanie przepisu prawnego za którego przekroczenie się karze nie jest potrzebne.

Na szczególną uwagę zasługuje przepis § 3 w myśl którego w mandacie karnym umieszcza się imię i nazwisko **ukaranego tylko na jego żądanie.**

Z reguły tedy nie będzie mandat karny wymieniał indywidualnie osoby ukaranej, a nastąpi to tylko

na jej żądanie (z którem n. b. wystąpi ona czy to ze względu na swe prywatno - prawne prawa regresu do osób trzecich, czy też ze względu na zamiar np. zażalenia się na funkcjonarjusza, nakładającego karę z tych lub owych przyczyn przed jego władzą przełożoną). Niewymienienie nazwiska w doraźnym mandacie karnym przedstawia ważne strony dodatnie: i tak szereg osób uiści bezwłocznie zawinioną karę, jeśli ponadto zyska w ten sposób możność zachowania swego incognito, niejeden przyjmie mandat karny chociażby dlatego, by nie figurować w wykazach osób ukaranych administracyjnie. Z drugiej strony jednak nie należy nie doceniać tego, że przez niewymienienie nazwiska w doraźnym mandacie karnym zatraca się z oczu władzy ważny w postępowaniu administracyjnem dla wymiaru kary moment, czy dany osobnik nie był już karany za przestępstwo tego samego rodzaju (czy zatem nie jest recydywistą). Moment ten winna mieć władza administracyjna na uwadze określając przepisy administracyjne, za których przekroczenie upoważnia swoje organa do stosowania doraźnych mandatów karnych, a w szczególności winna władza ta nie zezwalać na stosowanie mandatów doraźnych do przekroczeń, przy których fakt dopuszczenia się przekroczenia winien być ze względów interesu publicznego zarejestrowany, nie zaś puszczony w niepamięć (przez bezimienny mandat doraźny). Pozatem i sam funkcjonarjusz powołany do stosowania doraźnych mandatów, będzie mieć zawsze do wyboru zastosowanie doraźnego mandatu karnego lub zrobienie o popełnionem przekroczeniu doniesienia do władzy, celem wszczęcia przez nią zwyczajnego postępowania karno - administracyjnego (§ 4 rozporządzenia) i nie zastosuje doraźnego mandatu, gdy zagrożenie interesu publicznego ze względu na rodzaj czynu lub sprawcę przemawiać będzie raczej za zwyczajnem postępowaniem. W tym kierunku winny władze administracyjne udzielić upoważnionym przez nie funkcjonarjuszom specjalnego pouczenia i wskazówek.

§ 11.

Prawomocność mandatów.

W logicznym związku z postanowieniem zawartem w pierwszem zdaniu § 4 pozostaje przepis § 5 według którego uważa się karę pieniężną, wymierzoną w myśl § 1 uiszczoną za nałożoną **prawomocnie.** Gdy bowiem z § 4 wynika, że kara w formie doraźnego mandatu może być nałożona i pobrana jedynie za zgodą ukaranego, natenczas w zgodzie tej presumuje § 5 prawnie zrzeczenie się po stronie ukaranego środków prawnych przeciwko nałożonej karze i uznaje w konsekwencji tę karę za nałożoną prawomocnie, t. j. bez dopuszczalności jakichkolwiek dalszych środków prawnych.

§ 12.

Mandaty doraźne a zwyczajne.

Na tle postanowienia zawartego w drugiem zdaniu § 4 wyłania się kwestja, czy w wypadku, gdy interesowany nie zgodzi się na zastosowanie do niego doraźnego mandatu karnego może władza administracyjna w dalszem postępowaniu zastosować zwyczajny mandat karny. Z przepisów rozporządzenia nie wynika, jakoby to było niedopuszczalne; w praktyce jednak byłoby w tych wypadkach stosowanie zwyczajnych mandatów karnych zazwyczaj niecelowe. W każdym razie w wypadkach, gdy wskutek nieprzyjęcia doraźnego mandatu czyni funkcjonarjusz doniesienie o przekroczeniu do władzy, winno być w doniesieniu zaznaczone, że interesowany nie zgodził się na ukaranie doraźnym mandatem.

§ 13.

Formularze.

W związku z powołaniem do życia instytucji doraźnych mandatów karnych pozostaje sprawa wprowadzenia druków względnie formularzy przewidzianych w rozporządzeniu.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje przy niniejszem wzorowy formularz doraźnego mandatu karnego (załącznik Nr. 1) i upoważnienia (załącznik Nr. 2), odpowiadające swoją treścią §§ 2 i 3 rozporządzenia. Mandat karny wystawia się drogą przepisywania przez kalkę w dwu egzemplarzach identycznych treścią a różniących się od siebie jedynie tem, że na odwrocie egzemplarza wręczanego ukaranemu winno się znajdować pouczenie o insytucji doraźnych mandatów karnych. Każdy doraźny mandat karny winien być zgóry opatrzony pieczęcią Starostwa (Komisarjatu Rządu). Mandaty winny być wręczane odpowiednim funkcjonarjuszom w formie bloczków (książeczek) dogodnych do użytku; oddzieranie poszczególnych egzemplarzy winno być odpowiednio ułatwione.

Upoważnienie z § 2 winno posiadać treść określoną w zał. 2; na odwrocie wymienione będą przekroczenia, za które upoważniony funkcjonarjusz będzie mógł nakładać doraźne kary. Upoważnienie winno być zaopatrzone pieczęcią Starostwa (Komisarjatu Rządu) i to tak na pierwszej stronie jak i na odwrocie; również na obu stronach winien być umieszczony podpis Starosty (Komisarza Rządu). Pieczęć i podpis należy na odwrocie umieścić u dołu, co umożliwi ewentualne uzupełnianie spisu przekroczeń karalnych doraźnie.

§ 14.

Zarachowanie grzywien.

Należy wydać zarządzenia, aby pobrane doraźnie kwoty były przez funkcjonarjuszów bez niepotrzebnej zwłoki wnoszone do właściwej władzy adm. I. instancji; funkcjonarjusze P. P. winni przy powrocie ze służby wykazać się zawsze przed organem przełożonym bloczkiem mandatowym oraz złożyć na jego ręce za potwierdzeniem pobraną karę. Jednostki policyjne (posterunki, komisarjaty) w siedzibie władzy adm. I. instancji dostarczają jej zebrane z kar sumy nie później jak w dniu powszednim następującym po upływie tych kar; inne jednostki czynią to możliwie jak najśpieszniej, w terminie nieprzekraczającym jednego tygodnia. Na ścisłe przestrzeganie tych przepisów winny organa kontrolne zwracać szczególną uwagę.

Wpływy z doraźnych mandatów karnych wpływają na te same cele i do tych samych funduszów, co wpływy z kar w zwyczajnem postępowaniu administracyjno - karnem za przekroczenie odnośnych ustaw.

§ 15.

W końcu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oznajmia, iż postanowiło ze względów oszczędnościo-

wych scentralizować nakład druków (załącznik Nr. 1 i 2) potrzebnych dla wykonania rozporządzenia o doraźnych mandatach karnych. Zechce zatem Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) nadesłać Min. Spraw Wewnętrznych bezzwłocznie zamówienie, ile egzemplarzy druków należy narazie wysłać do poszczególnych Starostw w podległem Panu Wojewodzie województwie.

§ 16.

W terminie jednomiesięcznym należy donieść Min. Spraw Wewnętrznych o sposobie, w jaki Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) zastosował mandaty doraźne, przesyłając odpis wydanych w tej sprawie zarządzeń ogólnych.

Minister (—) Młodzianowski.

Starostwo (Komisarjat Rządu) Załącznik Nr. 1.

w ....

L. ....

DORAŹNY MANDAT KARNY

na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21-go maja 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 52, poz. 308) o doraźnych mandatach karnych w postępowaniu karno-administracyjnem.

Za ....
(wymienić przekroczenie)

nałożono i pobrano karę pieniężną .... zł.

słownie .... zł.

(od .... imię .... nazwisko).
(wymienić tylko na życzenie ukaranego).

Dnia .... 192..... r.

Za Starostę (Komisarza Rządu)

(Pieczęć)

(Podpis organu nakładającego karę).

Starostwo (Komisarjat Rządu) Załącznik Nr. 2.

w ....

L. ....

Upoważnienie.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21-go maja 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 52, poz. 308) upoważniam za zgodą P. Wojewody w ....
(P. Ministra Spraw Wewnętrznych) ....
do nakładania w moim imieniu i bezwłocznego pobierania pod warunkami określonemi w powołanem na wstępie przepisie w drodze doraźnych mandatów karnych kar pieniężnych do wysokości .... zł. słownie .... zł.
za przekroczenie podanych na odwrocie przepisów administracyjnych.

.... dnia .... 192....... r.

Starosta (Komisarz Rządu):

(Pieczęć):

OGŁOSZENIA.

Edykty.

Oskar Walter, syn Ernesta i Rozalji z Kaszte, urodzony dnia 26 kwietnia 1884 r., ewangelik, farbiarz. zamieszkały ostatnio w Pabjanicach, ul. Fabryczna 27, powołany wskutek mobilizacji w 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w 21 pułku Muromskim, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łask w Sieradzu, wskutek prośby jego żony Emilji Walter o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łask w Sieradzu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 12745/III.

Franciszek Szymczyk, syn Stanisława i Franciszki z Szyderskich, urodzony w Warszawie dnia 29 stycznia 1885 roku, rz.-kat., robotnik, ostatnio zamieszkały w Pabjanicach, ul. Targowa 20, wskutek mobilizacji powołany w roku 1914 do armji rosyjskiej, gdzie służył w jednym z pułków stacjonowanych w Smoleńsku, w roku 1918 przebywał w niewoli niemieckiej w „Gefangenlagier S. G. N. Komando Nr. 39“, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łask w Sieradzu, wskutek prośby jego żony Józefy Szymczyk o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łask w Sieradzu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 12750/III.

Adam Kostera, syn Piotra i Agnieszki z Pierzchałów, urodzony dnia 22 grudnia 1877 r., wyzn. rz.-kat., robotnik, zamieszkały ostatnio w m. Pabjanicach, powołany wskutek mobilizacji w sierpniu 1914 roku do armji rosyjskiej, gdzie służył w Muromskim pułku, dotychczas nie powrócił do domu, nie daje o sobie znaku życia i z powodu niewiadomego miejsca jego pobytu jest poszukiwany przez Powiatową Komendę Uzupełnień Łask w Sieradzu, wskutek prośby jego żony Franciszki Kostera o uznanie go za zaginionego.

Wzywa się wszystkie osoby, posiadające o wyżej wymienionym jakiekolwiek wiadomości mogące świadczyć o jego istnieniu lub zaginięciu do zawiadomienia o tem P. K. U. Łask w Sieradzu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu z powołaniem się na L. dz. 12792/III.

Zaginęły 4 weksle: 1) na zł. 60.—, pł. 1.8. 26, wyst. A. Tragarz, na zlec. Sz. Borek; 2) na zł. 153.80, pł. 2.8. 26, wyst. M. Szafel, na zlec. A. Engelstajn; 3) na zł. 54.—, pł. 15.8. 26, wyst. Ch. Dusiak, na zlec. Ch. Gordon; 4) na zł. 87.55, pł. 15.8. 1926 r., wyst. E. Busiak i Nowogrodzki, na zlec. Ch. Gordon.

Niniejszym weksle unieważnia

HERSZ ROZEN.

Dnia 13.7. 1926 r. skradziono następujące weksle: 1) na zł. 210.—, pł. w Warszawie dnia 12.9. 26, wyst. Jakub Epstein i Jud Chajmowicz, na zlec. H. Berlina. Żyranci S. Berlinerman i Wolf Frenkel; 2) na zł. 1,000.—, pł. w Warszawie d.19.9. 26, wyst. M. Grynbaum, na zlec. R. Szwarcfuks i Landsztok. Żyranci S. Berlinerman i Wolf Frenkel; 3) na zł. 300.—, pł. we Lwowie d. 20.9. 26, wyst. Szmerl Popoweer, na zlec. Arona Birka. Żyranci S. Berlinerman i Wolf Frenkel; 4) na zł. 210.—, pł. 12.9. 26 r. w Łodzi, wyst. Bersz Fuks, na zlec. M. L. Frenkel i Wolf Frenkel; 5) na zł. 300.—, pł. 20.9. 26 w Łodzi, wyst. Salomon Zolle, na zlec. M. Mintze i Wolf Frenkel.

Niniejszym weksle unieważnia

BRISCH DAWID, Nowo-Targowa 5 w Łodzi.

Konkurs.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę praktykanta sanitarnego z poborami X st. sł. urzędników państwowych, jako pomocnika lekarza powiatowego przy Starostwie w Stanisławowie.

Podanie o nadanie powyższej posady, należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, dowód uprawnienia do wykonywania praktyki lekarskiej po myśli art. 2 ust. z 2.12. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 762), dowód zadośćuczynienia obowiązkowi służby wojskowej i curriculum vitae) wnosić należy do końca sierpnia r. b. do Prezydjum Województwa w Stanisławowie.

Pierwszeństwo w otrzymaniu powyższej posady będą mieli kandydaci mogący wykazać się dłuższą praktyką lekarską.

Kompetenci, pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w przepisanej drodze służbowej.

Wojewoda: Des Loges.

Obwieszczenie.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego m. Kalisza na zasadzie § 96 Ustawy Towarzystwa podaje do wiadomości, że z powodu spełzłej pierwszej licytacji, nieruchomości Nr. 630, przy ulicy Asnyka w Kaliszu, wyznaczona została za zaległe raty od pożyczki Towarzystwa na powtórną przymusową ostateczną sprzedaż, która odbędzie się w kancelarji notarjusza Stanisława Bzowskiego w Kaliszu w dniu 20 września 1926 r. o godzinie 11-ej przed południem.

Nieumorzona część pożyczki Towarzystwa, obciążającej nieruchomość tą wynosić będzie w dniu licytacji 2631 zł. 61 gr. oprócz zaległych rat, kar i kosztów licytacyjnych.

Licytacja rozpocznie się od sumy 3600 złotych. Wadjum w sumie 950 złotych winno być złożone w gotowiźnie.

Warunki licytacyjne, obowiązujące nabywcę, wymienione są w zbiorze objaśnień złożonych przez Dyrekcję do księgi hipotecznej nieruchomości Nr. 630 hip. przy wniesieniu ostrzeżenia o sprzedaży w pierwszym terminie.

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie podaje do publicznej wiadomości, że na skutek wniosku włościan wsi Strachocice z dnia 14 sierpnia 1925 roku w przedmiocie scalenia gruntów wsi Strachocice, w gminie Ostrów-Wartski, powiecie Tureckim położonej, Okręgowa Komisja Ziemska w Piotrkowie decyzją, powziętą na posiedzeniu jawnem w dniu 31-go marca 1926 roku (sprawa Nr. R. 15/26) postanowiła 1) wniosek włościan wsi Strachocice z dnia 14 sierpnia 1925 r., w przedmiocie scalenia ich gruntów — zatwierdzić, 2) określić obszar scalenia w granicach: a) gruntów tabelowych wsi Strachocice — za wyłączeniem łąk o powierzchni około 109 ha., b) gruntów zaserwitutowanych tejże wsi — za wyłączeniem lasu — o powierzchni około 37 ha., c) gruntów ornych hipotecznych z dóbr ziemskich Strachocice o powierzchni: lit. A. 92 ha. 5900 $m.^2$, lit. B. 87 ha. 4900 $m.^2$, lit. W. 65 ha. 6000 $m.^2$ i lit. G. 8 ha. 8100 $m.^2$, 3) wszcząć postępowanie scaleniowe na wymienionym obszarze.

Piotrków, dnia 7-go lipca 1926 roku.

W z. Prezesa (podpis)

Ogłoszenie.

Okręgowy Urząd Ziemski w Piotrkowie podaje do publicznej wiadomości, że na skutek wniosku włościan wsi Pawłówek, w przedmiocie scalenia gruntów wsi Pawłówek, w gminie Tyniec, powiecie Kaliskim położonej, Okręgowa Komisja Ziemska w Piotrkowie decyzją, powziętą na posiedzeniu jawnem w dniu 20 października 1925 roku (sprawa Nr. 104/25), postanowiła: — 1) wniosek mieszkańców wsi Pawłówek wyrażony w formie podania, w przedmiocie scalenia ich gruntów, zatwierdzić; 2) ustalić obszar scalenia w granicach: a) gruntów wsi Pawłówek cz. I, o powierzchni około 90 ha., b) gruntów wsi Pawłówek cz. II, około 77 ha., c) gruntów hipotecznych z kolonji Pawłówek (część dóbr Pawłówek lit B), o powierzchni około 33 ha., a należących do Jana Zawady, Wojciecha Sałaty, Józefa i Józefy Bazela, Józefa Cichorka, Michała Błaszczyka, Józefa i Marcina Sipka, oraz Stanisława Jeżyka, e) około 3 ha. ogrodów, pochodzących z dóbr Pawłówek.

OKRĘGOWY URZĄD ZIEMSKI.

BILANS
PRZEMYSŁU BAWEŁNIANEGO „ADAM OSSER“
Spółka Akcyjna w Łodzi
na 31-go grudnia 1925 roku.

STAN CZYNNY.

Nieruchomości		1,080,024.47	
Maszyny		2,530,170.75	3,610,195.22
Kasa	10,875.15		
Waluty i dewizy	239,743.74		
Papiery wartościowe	46,975.89		
Weksle	4,098.—	301,692.82	
Bawełna	212,533.04		
Przędza	497,991.45		
Artykuły techniczne	19,065.55	729,590.04	1,031,282.86
Dłużnicy			1,587,861.88
		Zł.	6,229,339.96

STAN BIERNY.

Kapitał akcyjny	3,000,000.—	
Kapitał amortyzacyjny	636,170.23	
Kapitał zapasowy	113,946.40	3,750,116.63
Wierzyciele		1,589,622.56
Zysk do podziału		889,600.77
	Zł.	6,229,339.96

Rachunek Zysków i Strat.

WINIEN.

Koszty handlowe	596,492.48	
Procenty i prowizje	19,120.78	615,613.26
Zysk		889,600.77
	Zł.	1,505,214.03

MA.

Dochód z przędzalni	1,464,537.32	
Różnice kursu	40,676.71	1,505,214.03
	Zł.	1,505,214.03

Podział zysku.

Kapitał amortyzacyjny	402,798.—	
Kapitał zapasowy	150,000.—	
Fundusz rezerwowy	88,302.77	
Rezerwa na podatek dochodowy za 1925 r.	84,000.—	
Wynagrodzenie Zarządu	162,000.—	
Wynagrodzenie Komisji Rewizyjnej	2,500.—	889,600.77
	Zł.	889,600.77
Zysk		889,600.77
	Zł.	889,600.77

Naczelny księgowy: **Wład. Skowronjek.**
Komisja Rewizyjna: **Paweł Biederman**
Dr. M. Barciński
L. Bergson.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Manufaktury Bawełnianej „JAKÓB KESTENBERG“ w Łodzi

zawiadamia pp. akcjonarjuszów, że dnia 2-go sierpnia r. b. o godzinie 11-ej przed południem odbędzie się w lokalu Zarządu w Łodzi, przy ulicy Nowo-Targowej Nr. 26

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie zebrania i wybór przewodniczącego.
2. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za 1924 r.
3. Sprawozdanie Zarządu za 1924 r.
4. Przyjęcie bilansu złotowego na 1-go stycznia 1925 roku, ustalenie kapitałów zakładowego i innych w złotych, ustalenie ilości akcji i ich wartości nominalnej w złotych.
5. Zmiana odnośnych paragrafów Statutu w związku z przyjęciem bilansu złotowego.
6. Protokuł Komisji Rewizyjnej za rok 1925.
7. Sprawozdanie Zarządu za rok 1925.
8. Budżet na rok 1926.
9. Wybór Zarządu, kandydatów i Komisji Rewizyjnej.
10. Sprawa zaciągnięcia długoterminowej pożyczki obligacyjnej.
11. Wnioski.

Akcjonarjusze, życzący sobie przyjąć udział w walnem zgromadzeniu, winni złożyć, zgodnie z § 51 statutu, swoje akcje w Zarządzie na 7 dni przed walnem zgromadzeniem. Zamiast akcji mogą być złożone odnośne zaświadczenia instytucyj kredytowych.

O ile zebranie okaże się nieprawomocnem, to drugie bezwzględnie prawomocne, zgodnie z § 59 statutu, odbędzie się dnia 16-go sierpnia r. b. o godzinie 11-ej przed południem z tymże porządkiem dziennym i w tymże lokalu.

Ogłoszenie.

Zarząd Zakładu ubezpieczenia od wypadków na podstawie uchwały z dnia 9 maja 1926 roku zatwierdzonej przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 11 czerwca 1926 roku L. 2440/U. 11., utworzył Oddziały tegoż Zakładu:

1) **w Krakowie** z terytorjalnym zakresem działania na województwa: kieleckie, krakowskie i cieszyńską część województwa śląskiego,

2) **w Łodzi** z terytorjalnym zakresem działania na województwo łódzkie,

3) **w Warszawie** z terotorjalnym zakresem działania na województwa: warszawskie wraz z m. st. Warszawą, białostockie, nowogródzkie i wileńskie.

Do przedmiotowego zakresu działania tych Oddziałów należą wszelkie czynności, tyczące się zgłaszania i zaliczania do kategorji i klasy niebezpieczeństwa poszczególnych przedsiębiorstw, czynnych na terytorjum danego Oddziału oraz czynności, tyczące się ustalenia wymiaru i pobierania opłat ubezpieczeniowych, należących się od tych przedsiębiorstw

W powyższych sprawach przedsiębiorcy winni zgłaszać się wprost do wymienionych Oddziałów.

Załatwienie natomiast spraw wypadkowych, t. j. decyzja o przyznanie względnie odmowie świadczeń, wymiar i wypłata tych świadczeń należy nadal do wyłącznych kompetencji Centrali Zakładu (Lwów, ul. Brajerowska 16), niemniej jednak interesowani mogą zgłaszać się w Oddziałach Zakładu w sprawach wypadkowych, o ile chodzi o zgłoszenie wypadku, o przeprowadzenie urzędowych dochodzeń, o badanie lekarskie uszkodzonego i t. p.

Biura Oddziałów mieszczą się: **w Krakowie**, przy ul. Szlak Nr. 40, **w Łodzi**, przy ulicy Ewangelickiej 18, **w Warszawie**, przy ulicy Al. Jerozolimskie 4.

Za Zakład ubezpieczenia od wypadków

Przewodniczący Zarządu — Dyrektor Naczelny

Sulimirski mp. — **Sośniak mp.**

Ogłoszenie.

Stow. b. Więźniów Politycznych, Oddział w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, iż dochód ze znaczka w dniu 10, 11 i 12 lipca r. b. na rzecz Stow. b. Więźniów Politycznych, Oddział w Łodzi — wynosi 1602 zł. 67 gr. Rozchód 591 zł. 15 gr. Czysty zysk przelano do kasy Stow. 1011 zł. 52 gr.

ZARZĄD.

Komunikat.

Z kwesty ulicznej urządzonej dnia 18.7. r. b. na dochód budowy kościoła św. Antoniego w Łodzi (na Żubardzu) zebrano ogółem 2048 zł. 20 gr. Wydatki wyniosły 159 zł. 55 gr. Pozostało czystego dochodu 1888 zł. 65 gr.

OGŁOSZENIA DROBNE.

Ajchen Chajm zagubił książkę wojskową wraz z kartą mob., wydaną przez P. K. U. Ostrowice oraz metrykę urodzenia ze stemplem meldunkowym. 1423-3-1

Adler Bruno zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1445-3-1

Antoszewski Felek zagub. dowód osob., wyd. przez Magistrat w Tomaszowie - Mazow. 1323-3-3

Aleksandrowicz Józef zagubił tymczasowy dowód osob., wyd. w Żduńskiej-Woli. 1328-3-3

Ajzenman Josek zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi oraz kartę z komisji Przegląd. r. 1903. 1342-3-3

Andrzejewski Feliks zagubił weksel na Rb. 100, z wyst. Rohr Gustaw. 1369-3-2

Brodowicz Władysław zagub. ks. wojskową r. 1892, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1314-3-3

Cygan Józefa zagub. metrykę urodzenia ze stemplem meldunkowym. 1408-3-1

Chaskiel Hers zagub. legitymację zapomog. za Nr. 1619 1350-3-2

Chudzik Józef zagub. książkę wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1349-3-2

Cichy Władysław zagub. w Łęczycy wyrok na zł. 116 na imię Witosławskiego I, wydany przez Sąd w Ozorkowie. 1326-3-3

Chojnacki Ignacy zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1325-3-3

Czerwińska Stefanja zagubiła wyciąg z ksiąg stałej ludności, wyd. w Błymnej. 1312-3-3

Cyont Abram zagubił kartę rejestrac. r. 1906, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1379-3-2

Ciapiński Józef zagubił ks. wojsk. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Łódź. 1335-3-3

Dorocholska Anastazja zagub. kartę azylu, wyd przez Starostwo w Tarnopolu 1406-3-1

Dziubiński A. zagub. paszport niem., wyd. w Łodzi oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności na imię Antoniego i Bronisławy Dziubińskich. 1436-3-1

Dobroński Menachem Mordka zagubił kartę powołania r. 1898, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 1331-3-3

Englert D. zagub kwit kancyjny z Elektrowni Łódzkiej na Zł. 40 za Nr. 27889. 1438-3-1

Fiszebront Tadeusz zagubił dowód osob., kartę wojsk. oraz legitym. rowerową, wyd. w Łasku. 1409-3-1

Fiszbajnowi Jakóbowi skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Łódź, dowód osobisty, wyd. przez Urząd gm. Bruss, 2 metryki urodzenia oraz 2 legitymacje zapomog. za Nr. 2939 i 3115 oraz weksel na zł. 100, wyst. Solny na zlecenie Goldberga. Niniejszy weksel unieważniono. 1447-3-1

Flegier Antoni zag. poświadczenie wojsk. r. 1905, wyd. przez St. Łódzkie. 1355-3-2

Frenkel Jakób zagub. kwitarjusz z pokwitowaniem na komorne z domu przy ulicy Gdańskiej Nr. 18. 1347-3-2

Furchert Rudolf zagub. książkę wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Łódź m. 1372-3-2

Fogelman Herszlik zagub. ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1386-3-2

Fiedler Rajchold zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1381-3-2

Florczakowi Antoniemu skradziono ks. wojskową r. 1893, wyd. przez P. K. U. Łódź-m, wyciąg z ksiąg stałej ludności, umowę w sprawie najmu pracy z p. Błaszczykiem oraz weksel na zł. 400, pł. 6/7-26 wyst. Błaszczyk F. na zlec. Florczaka A. 1334-3-3

Fuks J. zagub. 2 weksle 1) na zł. 166 2) na zł. 45, pł 8/7-1926 wyst. M. Dalkowski — Toruń na zlec. N. Jakubowicz. Niniejszy weksel unieważniono. 1327-3-3

Gutman Nusem zagub. kartę ewidencyjną na konia za Nr. 212. 1415-3-1

Grosman A. zagubił weksel protest. za Nr. 4569 na zł. 40, pł. 25. 6. 26. wyst. J. Dembińskl na zlec. M.M. Rydler. 1413-3-1

Grylewicz Stefan zagubił ks. wojskową wraz z kartą mob., wyd. przez P. K. U. Konin. 1320-3-3

Górniak Józef zagub. legitym. zapomogową Nr. 1377 oraz paszport niemiecki, wydany w Łodzi. 1363-3-2

Gryglewski Stanisław zagub. ks. wojsk. r 1896, wyd. przez P. K. U. Będzin oraz dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Sobótka 1377-3-2

Graczyk Jakób zagub. dowód osobisty. 1374-3-2

Gliksman Moryc zagubił ks. wojsk. r. 1900, wyd przez P. K. U. Łódź m 1339-3-3

Henig Symcha Binem zagub. kartę odrocz. r. 1904, wyd. przez P. K. U. Opatów. 1333-3-3

Hirsch Gustaw August skradz. ks. wojsk. r. 1884, wydaną przez P. K, U. Łódź m. oraz dowód osobisty, wyd. w Łodzi oraz inne dokumenty 1371-3-2

Hercberg Adam zagubił tymczasowy dowód osob., wydany przez Burmistrza w Chodeczu. 1315-3-3

Hersz Rozen zagubił książkę wojsk. r. 1896, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz kartę przydziału. 1393-3-2

Jabłoński Marjan zagubił dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Krokocice oraz zaświadcz. tkackie z fabryki Scheiblera i Grohmana. 1405-3-1

Juraszczyk Józef zagubił ks. wojsk. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Łódź-powiat. 1344-3-3

Janejko Jerzy zagubił ks. wojskową r. 1888, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1346-3-3

Kosior Agata zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1416-3-1

Kowalczyk Tadeusz zagub. ks. wojsk. r. 1900, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 1419-3-1

Kaszuba Józef zagub. pozwolenie na broń (rewolwer), wyd. przez St. Łaskiena r. 1926. 1396-3-1

Kamper Amalja zagub. kartę pobytu, wyd. przez Prezydjum Policji w Poznaniu. 1414-3-1

Kuske Emil zagub. legitym., wydaną przez Inspektorat Szkolny w Słupcy. 1422-3-1

Kosińska Józefa zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności, wyd. przez Urząd gm. Bałuck. 1451-3-1

Koch Mosiek zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1439-3-1

Koniuszy Władysław zagubił ks. wojsk. r. 1899, wydaną w Łodzi przez P. K. U. 1365-3-2

Klajnsztajn Abram Mordka zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1364-3-2

Karolak Stefan zagubił ks. wojsk. r. 1902, wyd. przez 10 pułk artylerji polowej w Łodzi. 1376-3-2

Kleczewski Mordka zagub. ks. wojsk. oraz kartę mob. r. 1901, wydaną przez P. K. U. Łódź m. 1385-3-2

Kaufman Jakób Gezundhajt zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu oraz kartę zwolnienia r. 1904, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1382-3-2

Kon Estera Małka zagub. dowód osobisty, wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1378-3-2

Kuśmirek Jan zagubił dowód osobisty, wyd. w Sieradzu. 1361-3-2

Karmioł Abram zagubił weksel na zł. 190., pł. 25/IV-1926 wyst. Sz. Fiszer na zlec. S. Karmioł. Niniejszy weksel unieważniono. 1309-3-3

Kubiak Amalja zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1302-3-3

Krajcman Abram zagub. świadectwo na konia. 1336-3-3

Końcówna Marja zagubiła legitymację nauczycielską, wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Łodzi. 1329 3 3

Luzer Pinkus zagubił kartę odroczenia r. 1905, wydaną przez P. K. U. Łódź m. oraz dowód osob., wydany przez St. Łódzkie. 1437-3-1

Lajzerowicz Lajzer Szyja zag. dokument podróży r. 1903, wyd. w Równie p. Wołyński oraz kopję papierów na wyjazd do Palestyny. 1391-3-2

Lubieki G. zagubił kwit kaucyjny z Elektrowni Łódzkiej. 1395 3 2

Łęczycki Chajm zagubił ks. wojsk. r. 1893, wyd. przez P. K. U. Konin. 1410 3 1

Mikołajczyk Bolesław zagub. dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu w Łodzi. 1431-2 1

Magier Dawid zagub. wyciąg z ksiąg stałej ludności oraz książkę z Kasy Chorych m. Łodzi 1425 3-1

Miniewiczowi Bolesław. skradziono dowód osob., wyd. przez Kom. Rządu na miasto Łódź oraz zezwolenie na rewolwer i dubeltówkę za Nr. 946, wyd. przez Kom. Rządu. 1446-3-1

Matuszczyk Józef zagubił dowód osobisty, wyd. w Łodzi. 1402-3-1

Milewski Chil zagub. dowód osob., wydany przez Kom. Rządu w Łodzi oraz legitymację zapomog. Nr. 854. 1424-3-1

Minge Juljuljusz zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1450 3-1

Maliński. Marcin zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi oraz legitym. zapom. Nr. 1469 1443-3-1

Miłos Marja zagubiła dowód osob., wyd. w gm. Wierzchy. 1366-3-2

Mikołajczyk Bolesław zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1394 3-2

Makower Zyssa Gitla zagub. paszport zagraniczny, wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1310 3-3

Marczyńska Antonina zagub. legitymację nauczycielską, wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego. 1306-3 3

Mattaszkówna Józefa zagub. legitymację kolejową, wyd. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Łodzi za Nr. 3524. 1357-3-2

Najmark Chil zagub. tymcz. dowód osob., wyd. w Łowiczu, akta hipoteczne oraz 3 weksle na ogólną sumę Zł. 1000, wystaw. Kraut i Brzeziński. 1418-3-1

Nowak Stanisława zagubiła paszport polski, wydany w Strasburgu. 1392-3-2

Nowakowski Ignacy zagubił ks. wojsk. r. 1897, wydany przez P. K. U. Wieluń. 1332-3-3

Niecieiewski Stefan zagubił ks. wojsk., wyd. przez P. K. U. Łask w Sieradzu. 1375-3-2

Nirajzel Robert zagub. książkę wojskową r. 1899, wydaną w Łodzi. 1448 3-1

Ottich Ryszard zagubił ks. wojsk. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Sieradz. 1407-3-1

Orensztein Henoch zagub. dowód osob., wyd. w Opatowie oraz 2 weksle: 1) na Zł. 208 50 gr. Nr 2960 pł. 27. 8. 26. wyst. M. Urbach; 2) na Zł. 400 Nr. 2898, pł. 30. 8. 26. wystaw. S. Abramson na zlec. p. Lichtenberg, spadkobierca. Niniejsze weksle unieważn. 1353-3-2

Plichta Jan zagubił książkę inwalidzką. 1426 3-1

Pisarski Stefan zagub. książkę wojsk. z kartą mob. r. 1902, wyd. przez P.K.U. Łódź. 1449 3-1

Piszke Ferdynand zagubił ks. wojsk. r. 1898, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. 1356-3 2

Pawlak Zygmunt zagubił dowód osob., wyd. przez Kom Rządu w Łodzi. 1351-3-2

Piasecki Bolesław zagubił ks. wojsk. z kartą mob. r. 1894, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz patent z koncesją na prowadzenie masarni. 1330 3-3

Pantel Gliksman zagubił kartę zwolnienia z wojska r. 1899, wyd. w Piotrkowie. 1299-3-3

Pierzchlanka Fauwel zagubił dowód osob., wyd. w Łodzi przez V Kom. P. P. 1368-3-2

Pryba Magdalena zagubiła dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu 1383-3-2

Pietrzak Piotr zagubił legitymację zapomogową za Nr. 9242. 1317-3-3

Pochowski Teofil zagubił dowód osob., wyd. przez Magistrat w Sieradzu. 1341-3-3

Rejmik Engenja zag. legitym. zapom. Nr. 4640. 1417-3-1

Rozencwajg Michał zagubił patent kat. IV-ej na sprzedaż towarów łokciowych, ks. wojsk. r. 1897, wydaną przez P. K. U. Łódź-m. oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności. 1384-3-2

Rittman Leonard zag. dowód osob., wyd. przez Urząd gm. Gałkówek. 1362-3-2

Reszke Juljusz zagubił ks. wojskową rocz. 1889, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. oraz wyciąg z ksiąg stałej ludności. 1308-3-3

Rozenwaser Henoch zagubił kwit kaucyjny na Zł 40 z Elektrowni Łódzkiej. 1370 3-2

Rosiak Wiktorja zagub. paszport niem., wyd. w Zgierzu. 1321-3-3

Rajter Augusta zagub. dowód osob., wyd. w Opocznie. 1337-3-3

Szczupak Józef zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1400 3-1

Szymański Stefan zagub. legitymację urzędn. wyd. przez Kurator. Białostockie. 1397 3-1

Szeinberg Hana Raca zagub. tymcz. dowód osob., wyd. w Nieszawie. 1404-3 1

Szyller Aleksander zagubił rewolwer (pistolet) za Nr. 20438. 1403-3 1

Szczerbiński E. ostrzega przed nabyciem weksla in blanco na zł. 100, z własnym podpisem. 1434-3 1

Stopniński Chajm zagub. legitymację rowerową Nr. 1892, wyd. przez Magistrat m. Łodzi. 1421-3-1

Siemiński Walenty zagub. ks. wojsk. r. 1889. wyd. przez P. K. U. Łódź m. oraz metrykę urodzenia ze stemplem meldunkowym 1420 3-1

Sujecki Adam zagub. ks. wojskową r. 1902, wyd. przez P. K. U. Łódź-m. na imię Kazimierza oraz swój dowód osobisty, wyd. w Łodzi. 1444 3-1

Szewczykowi Janowi skradz. ks. wojsk. z kartą mob. r. 1897, wyd. przez P. K. U. Łódź miasto. 1442 3-1

Soliński Władysław zagubił dowód osobisty, wyd. przez Urząd gm. Bielawy. 1440 3-1

Siemiński Jan zagubił kartę powoł. r. 1903, wyd. przez P. K. U. Łódź-p. 1373-3-2

Skradziono ks. poborową wyrobów tytuniowych, wyd. na imię Izraela Kopytlowskiego zam. we wsi Folwarki, gm. Radomsko. Niniejszym książkę unieważniono. 1387-3-2

Śliwińska Marja zagub. dowód osob., wyd. przez Kom P. P. w Łodzi 1427 3-1

Trajmer Hernyk zagub. rewolwer (browning) kal. 7.65 Nr. 104193. 1412-3-1

Tomczak Franciszek zagubił kartę ewidencyjną wraz ze świadectw. na konia. 1428 3-1

Trąbczyński Pius zagubił ks. wojsk. r. 1901, wyd. przez P. K. U. Końskie. 1388 3 2

Urbańska Bronisława zagub. legitymację zapomogową Nr. 3778 oraz wyciąg z ksiąg ludności, wyd. przez Urząd gm. Szczawin. 1354 3-2

Wajgensberg Chil zagubił ks. wojsk. wraz z kartą mob. r. 1902, wyd. przez P. K. U. Łódź miasto. 1430-3-1

Wulfowicz Józef zagubił ks. wojsk. r. 1902, wyd. przez P. K. U. Ostrowiec oraz patent kategorji V-ej. 1441-3-1

Waksman Hersz Wolf zagub. dowód osob., wyd. w Łodzi przez Kom. Rządu. 1352-3 2

Wize Bruno zagubił dowód osob. ks. wojsk. r. 1898, metrykę urodzenia oraz kartę demobilizacyjną. 1304-3 3

Witkowski Icek zagubił kwit kaucyjny za Nr 31303 z d. 17/IV 25, wyd. przez Elektrownię Łódzką. 1303-3-3

Werner Bronisław zagub bilet wojsk. r. 1890, kartę mob., legitymację zapomogową Nr. 1081 oraz dowód osob. żony na imię Konstancji. 1343 3-3

Zaleberg Mendel zagubił kartę z komisji przegl. w Łodzi r. 1905 oraz dowód osob., wyd. w Łodzi. 1432 3-1

Zaginęła koncesja oraz świadectwo przemysłowe wraz z patent. przemysłow. na imię Stolarskiego Teofila. 1411-3-1

Zaginęło zezwolenie na drobny handel uliczy, wyd. przez Kom. Rządu w Łodzi oraz świadectwo przemysłowe kat. IV-ej na imię Śniegockiego Bolesława. 1398-3 1

Zaginęło zezwolenie na broń, wyd. przez Kom. Rządu na m. Łódź za Nr. 1370 na rok 1925 na imię Majzla Dawida. 1399-3-1

Zaginął wyciąg z ksiąg stałej ludności na imie: Feliks, Antonina i Wacław Kowalczyków. 1435-3-1

Zajde Władysław zagubił ks. wojsk. r. 1889, wyd. przez P. K. U. Łask. 1359-3-2

Zommer Rajnhold zag. świadectwo na konia za Nr. karty ewidenc. 1384/IV. 1348-3-2

Zaginął patent kateg. VIII ej, wyd. w Łodzi na imię Icek Lipman Beher. 1367 3-2

Zaginęła legitymacja urzędnicza za Nr. 257, wyd. przez Izbę Skarbową Łódzką na imię Krowickiej Ireny. 1390-3-2

Zaginął znak przedni samochodu osob. Ł. D. 988, wyd. na imię Czarnota Bronisława. 1380 3 2

Zaginęło świadectwo przemysłowe kategorji 8-ej, wyd. w Łodzi na imię Kornblom Natan. 1301-3-3

Zaginął paszport emigrac. do Palestyny, wyd. w Tomaszowie Mazow. na imię Jakuba i Estery Wajsbrot. 1316-3-3

Zaginęła legitymacja służbowa Nr. 1104, wyd. przez Komendę P. P. w Łodzi na imię Wojtasika Jana. 1322-3-3

Zagubiono legitymację na prawo jazdy rowerem, wyd. przez Magistrat m. Łodzi za Nr. 823 Thienemanowi Helmut zam. przy ul. Piotrkowskiej Nr. 159. 1340-3-3

Zaginęło pozwolenie na prawo kierowania samochodem Nr. 296, wyd. na imię Jahnza Rolfa. 1307-3-3

Zaginął bilet i świadectwo na konia, wyd. na nazwisko Majznera Józefa obecnie należące do Adamczewskiego Walentego. 1300-3-3

Redakcję zakończono: 26 lipca 1926 r.

Drukarnia Państwowa w Łodzi, Piotrkowska 85